

Bila mi je to le epizoda ob poti, slika za naslov: večer na letovišču. Poleg vsega ni bil tu kraj mojih ciljev, torej sem gledal na vse kakor na lepo, brezčutno sliko pred seboj.

A bolj ko se je zgrinjal večer nad jezerom, bolj me je vabila želja, ostati na letovišču in prespati na njem nekoliko zdravih dni. Ostal sem torej. Vila, ki sem v nji stanoval, je ležala med zelenimi vrtovi, od katerih je cesta peljala naravnost k jezeru. Lepa in ponosna je kraljevala v svojem kraljestvu. Bil je večer in gostje so napolnili vrt, od nekod iz vile so se glasili glasovi klavirja. Ležal sem na klopi in sem premišljal večerno „nálado“, kakor hočete to imenovati umetniki. Dovoli, da ti tudi tega ne opisujem, ker to se da prav tako samo čutiti, kakor se da lepo ženo samo ljubiti, vse drugo je samo odmev, ki kaže človeško nezmožnost. Ne pravim, da ni potreba umetnikov, bilo bi življenje prazno brez umetnosti prav tako, kakor je umetnost prazna brez življenja. Ampak največji umetnik je ta, ki zna uživati, kar mu nudita priroda in življenje. — Prijatelj, veš, da so bogovi udarili človeka s slepoto samo zato, da ni mogel postati njim enak. In tako niso ljudje nikdar znali prav uživati niti prirode niti življenja in zato so padli tako nizko. Kadar bodo to spoznali in razumeli, tedaj postanejo sami bogovi v svojem kraljestvu. — Tudi nálade večera, ki je zdaj okoli naju, ne moreš ne opisati, ne naslikati. Kako smo srečni, da jo moremo uživati! Ko bi bil pesnik, bi opeval ljubljanske vrtove in njih večere, toda, prijatelj, kje dobiš besedi in barv, da predstaviš: vrt, drevesa, mrak in Angelo, ki se igra med tovarišicami z žogo in nje misli se igrajo morda na zofi ob balkonu . . . Torej pripovedovati sem ti hotel o onem večeru in sem povedal vse, kar vem o njem. Naenkrat je lahko zaškripalo po pesku, dve damski postavi sta se bližali: spoznal sem ju takoj, bila je zopet ona s sestro.“

(Konec prihodnjič.)

Pozdrav iz daljave.

Sladka pesem
plove čez poljé,
skozi stvarstvo božje
toplo hrepenenje gre.

Sladka misel
v srcu mi drhti:
Draga, al pošiljaš
hrepeneč pozdrav mi ti?

Ksaver Meško.